

af Grunde til Vandaflednings- eller Kloakanlæg.

Endvidere foreslaas der indsat i § 1 en Tilføjelse om, at alle Oplysninger om Boringer udførte i Vandforsynings-Øjemed skal indsendes til Danmarks geologiske Undersøgelse. Ved Bearbejdning af dette Stof vil der i Tidens Løb fremkomme et Grundlag til i hvert Fald stedvis Bedømmelse af Landets Grundvandsforhold. Hvad der for Tiden kan siges i Enkeltheder om Grundvandsforholdene, naar man kommer udenfor det tætbebyggede og af København og andre nøjagtigt undersøgte Nord-sjælland, er sikkert kun forholdsvis lidt, og selv en med størst mulig Myndighed udstyret Vandforsyningskommission vilde være nødt til at lægge Aars Arbejde bag sig, før Forholdene og Udviklingen bringer de nødvendige Erfaringer.

I § 2 er der af Hensyn til, at Sundhedsautoriteterne sorterer under Indenrigsministeriet, indsat en Bestemmelse om, at dette Ministerium kan forlange Landvæsenkommissionens Kendelser forelagt Overlandvæsenkommissionen, idet der fra lokale Sundhedsautoriteter kan tænkes at rejses Indvendinger mod en Landvæsenkommissions Kendelse.

I § 6 er der sket en Tilføjelse om, at Kommissionen skal fastslaa den årlige Indvindingsmængde, samt om, at eventuelle Kendelser af Taksationskommissionen skal afvente Overlandvæsenkommissionens Afgørelse af andre appellerede Spørgsmaal, der jo kan ændre Omfanget af Grundafstaaelser, Servitutpaalæg etc.

Bestemmelserne i § 7 er mildnet noget i Forhold til det oprindelige Forslag, der krævede ethvert nok saa ubetydeligt eksisterende Anlæg anmeldt og dets Vandmængde fastlagt, inden det kunde anerkendes som havende Ret til Vandindvinding.

Ændringsforslaget gaar ud paa, at alle ved Lovens Ikrafttræden eksisterende Anlæg anerkendes som havende erhvervet Vandindvindingsret, men saafremt de vil sikre sig en Fastlæggelse af Grænserne for denne Ret, hvor stor en årlig Vandmængde der maa indvindes, maa dette

ske ved Kendelse af Landvæsenkommissionen, eventuelt Overlandvæsenkommissionen. I modsat Fald maa vedkommende Anlæg finde sig i, hvis der senere opdukker andre nye Anlæg i samme Opland, at blive betragtet paa lige Fod med de nye. Med Bestemmelserne i § 8 om de lokale Anlægs Fortrinsret for Øje vil Ændringsforslaget sikkert medføre, at de eksisterende isoleret beliggende Smaaanlæg kan undlade at foretage Henvendelse til Landvæsenkommissionen, hvad der ingen Skade sker ved, medens de større Anlæg, hvor Vanskeligheder kan fremkomme, vil gaa til at sikre sig Grænserne for deres Rettigheder.

For alle nye Anlæg er Pligten til Henvendelse til Landvæsenkommissionen for at opnaa Indvindingstilladelse bibeholdt, og der vil herved blive noget Tilsyn med, at de nye Anlæg udføres paa et teknisk og hygiejnisk forsvarligt Grundlag.

Der er endvidere i Paragraffen en Bestemmelse om, at de Erstatningsspørgsmaal, der ved Lovens Ikrafttræden er afgjort ved frivillig Overenskomst, forbliver uændret, hvilket formentlig Billighed taler for.

Bestemmelserne i § 11 om, at Spildevand etc. overhovedet ikke her i Landet maa afledes gennem Brønde etc. uden Kommissionstilladelse, er fundet for vidtgaaende og er foreslaaet ændret til, at saadan Afledning kun kræver Kommissionstilladelse indenfor et Vandindvindingsomraade, men der er paa den anden Side *paalagt* Landvæsenkommissionen, naar eksisterende Rettigheder skal godkendes eller nye tilstaaes med Hensyn til Vandindvinding, at fastlægge et Omraade, indenfor hvilket alle eksisterende Afløbsanlæg af nævnte Art skal anmeldes og alle nye Anlæg godkendes ved Landvæsenkommissionen.

Da Sundhedsautoriteterne eller de, der mener at lide Skade ved Afløbsanlæg, kan begære et saadant Anlægs Forsvarlighed prøvet ved Landvæsenkommissionen hvor som helst i Landet, vil der formentlig være god Sikkerhed ogsaa med den